

ŠV. KAZIMIERAS ISPANIŠKAI

Artinamės šv. Kazimiero 500 metų jubiliejui (1984 m.). Jis neturi praėti nei patylom, nei be pasekmių. O tam reikia pasiruošti.

Lietuvis diplomatas, Dr. Vytautas A. Dambra, San Salvadore, o dabar JAV Tarptautinės Komunikacijos Agentūros direktorius Hondure, parašė mūsų Šventojo gyvenimą ispaniškai.

“Amerikos diplomato parašytoji penkioliktajame šimtymetyje gyvenusio lietuvių šventojo biografija, kurioje iškeliamos skaistybės, artimo meilės ir marinimosi dorybės, kurioje pasakojama, kaip šisai kunigaikštis ruošėsi ne didžiosios kunigaikštijos, o tikėjimo išpažinėjų vainikui ir kurioje ramiai pasakojama apie šventojo stebuklus, tokia biografija šiais laikais prašoka net ir labai lakios mūsų vaizduotės ribas. Mes taip didžiuojamės savo mokslu ir technologija, paskenę statistikose kainose, karuose ar karų grėsmėse, kad yra būtina duoti deguonies širdžiai skaitymais apie viduramžių kunigaikščio dorybes, o ypač apie tyrą, Dievui pašvęstą atgailos gyvenimą”.

Šiais žodžiais prabyla prof. dr. Juan Ricardo Ramirez Rauda knygos aplanke, kalbėdamas apie knygą ir jos autorių Dr. Vytautą Dambravą, atsiliepusį į saleziečių misionieriaus kun. Antano Perkumo kvietimą parašyti pirmą ispanų kalba darbą apie lietuvių šventąjį.

Autorius nurodo visą eilę šaltinių naudotų šiam darbui paruošti, tačiau Dr. Ramirez Rauda pabrėžia, jog knyga pirmiausia autorius norėjo prisiminti ir pagerbti lietuvių istoriką ir savo draugą Dr. Zenoną Ivinskį, kurio išsamios studijos Vatikano archyvuose ir buvo pats svarbiausias šaltinis.

Knyga turi šešis skyrius. Pirmajame skyriuje aprašomi autoriaus kelionės įspūdžiai į šv. Kazimiero miestelį, jo vardo papriją ir bažnyčią, įsteigtus Venezueloje prieš du šimtus metų vyskupo Mariano Marti. Parapijoje būta 1004 gyventojų, kurių tarpe dešimtadalis – vergai. Autorius ieško atsakymo, kaip šventojo garsas pasiekė Venezuelą ir kaip jo vardas prigijo katalikiškose šeimose, ypač Vidurinėje Amerikoje. Skyrių vaizdžiai iliustruoja parapijiečių liudijimai apie šventąjį ir per jo užtarimą gautas malones.

“Omni Die Dic Mariae” skyriuje aprašomas šventojo kilnus gyvenimas. Trečiajame skyriuje, “Bažnyčios Pažiba”, kalbama apie šventojo kanonizaciją, ketvirtajame – apie jo garbinimą Lietuvoje ir pasaulyje, kai “Gavėnios Lelijoje” apžvelgiamos šventojo dorybės. Šeštasis skyrius skirtas šv. Kazimiero liturgijai, pradedant kunigų skaitomu brevijoriumi, mišių maldomis ir baigiant šv. Kazimiero novena. Knyga baigiama “postscriptu”, metant jautrų žvilgsnį į Mergelės Marijos Lietuvą ir lietuvius Sibire, kur iškilo tautos kaninių kryžiai ir kur maldaknygę parašiusios keturios jaunos lietuvaitės sukūrė savo tautos šventajam pasigėrėtiną maldą.

Gerame popieriuje atspausdinta ir estetiškai išleista knyga daro labai patrauklų įspūdį. Viršelis pieštas Venezuelos lietuvių dailininko Kosto Jezersko: violetinės spalvos šventasis žydrame fone. Spalvos simbolizuoja atgailą ir dangų. SAN CASIMIRO iliustruota vien šventojo paveikslais fotografijose (Galdikas, Jonynas, Valeška, Viesulas ir kiti), jo atvaizdais herbuose, vitražuose, Vatikano pašto ženklais ir Gedemino Orento nuotraukomis, darytomis šv. Kazimiero

SAN CASIMIRO

VYTAUTAS
ANTANAS
DAMBRAVA

URSS CONDENA LITUANOS (SSTR pasmerkia lietuvius)

Tokiu titulu sekmadienio laidoje O ESTADO DE S.PAULO įdėjo žinią apie lietuvių disidentų nuteisinimą.

O Estado rašo, kad du lietuviai, žmogaus teisių ginimo komiteto nariai Sovietų Sąjungoj, buvo nuteisti dviem metams kalėjimo ir penkeriems ištėmimo dėl “anti-sovietinės veiklos”. Antanas Terleckas

ir Julius Sasnauskas buvo teisiami Mišniuje. Minia žmonių, kuri susirinko prie tribunolo durų teisiamesiems paremti, buvo milicijos išblaškyta.

Šią savaitę, rašo toliau O Estado, Maskvoje prasidės kitas teismas prieš kitus du disidentus.

Lev Regalson ir Yachslav Bakhmin yra apkaltinti “agitacija ir anti-sovietine veikla”.

ro miestelyje. Kiekvienas skyrius turi “motto” paimtą iš šv. Kazimiero mišių.

Prologe, parašytame šv. Sosto nuncijaus arkivyskupo Gerardos, linkima, kad kilnūs šv. Kazimiero jaunimas maldomis ir darbais prikeltų gimtąją tėvų žemę iš dabartinės prie-

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca · CEP 03124
São Paulo · Brasil Caixa Postal. 4421 · CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial · Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$.500,00 Atskiro numerio kaina Cr.10,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr.1.500,00
Užuojausos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr.50,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rašiniai grąžinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidejų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

„TARPTAUTINĖS AMNESTIJOS“ AKCIJA ŽYPRĖS REIKALU

„Amnesty International“ (Tarpautinė Amnestijos) sekretoriatas Londone kreipėsi į visas medikų organizacijas, ragindamas jas susirūpinti politkalinio Algirdo Žyprės likimu ir prašyti, kad jis bemačiant būtų paleistas „žmoniškumo sumetimais“. Šiuo metu Žyprė laikomas Kazanės ypatingoje psichiatrinėje gydymoje „barbariškais sąlygomis“. Žyprė buvo ilgą laiką alinamas psichotropiniais vaistais Mordovijos lageryje, o nuo 1977 metų Kazanės gydymoje.

Tarpautinė Amnestija pažymi, kad net tikro nusikaltėlio negalima laikyti tokiais sąlygomis. Be to, Žyprė niekad nebuvo psichiškai nenormalus. Jam nustatyta „reaktyvinės psichozės“ diagnozė, kuri, jei ji ir būtų teisinga, gali būti sukelta tu nežmoniškų sąlygų. Tik paleidus jį ir stebint normaliomis sąlygomis, būtų galima nustatyti, ar jis psichinis ligonis. Visi psichiatrai žino, kad ilgas žmogaus laikymas nelaisvėje gali sukelti vadinamąją „reaktyvinę psichozę“. Nepaleidus jį, bet kokiu kitokiu gydymu, ypač naudojant narkotikus, ne tik nepagerins kalinio būklės, bet ją pablogins ir pastatys pavojun jo sveikatą ir gyvybę.

„Tarpautinės Amnestijos“ iniciatyva, Žyprės reikalui rašomi individualūs ir grupiniai laišukai Kazanės ypatingos psichiatrinės gydymo administracijai ir Sovietų Sąjungos Generaliniam prokurorui Rudenkai. (ELTA)

NAUJI „AUŠROS“ NUMERIAI (20 ir 21)

Iš KGB siaubiamos Lietuvos pagrindžio užsienį pasiekė du nauji „Aušros“ numeriai. 20-me numeryje (1980 m. sausis) randame Lietuvos Helsinkio Grupės dokumentą Nr. 26, Vlodo Šakalio protesto pareiškimą, a. a. kun. Garucko autobiografinius laiškus, kratų ir areštų aprašymą, ir kt. 21-mame numeryje spausdinamas straipsnis „Maskvos olimpiada mūsų akimis“, ištraukos iš Viktoro Petkaus laiškų, „Apie fanatizmą ir internacionalizmą Vilniaus Universitete“, „Pasiimatymas Gulage“ ir kt. (ELTA)

LIETUVOS KATALIKŲ PROTESTAS

Rugpjūčio 26 d. „The Daily Telegraph“ išspausdino savo korespondento Švedijoje pranešimą apie 150.000 okupu Lietuvos R. kat. pasirašytą protestą Brežnevui.

Stockholmo „Expressen“ rašo, kad katalikai pasirašė 1.589 puslapių knygoje,

pareiškdami savo protestą dėl Klaipėdos bažnyčios uždarymo. Katalikų lėšomis pastatytoji bažnyčia buvo konfiskuota ir paversta koncertų sale, o kunigas Liudas Povilonis ir kiti anuomet buvo suimti už „valstybinio turto vogimą“.

(Kun. L. Povilonis 1962 m. buvo nuteistas 8 m. kalėti. Dabar jis yra vyskupas).

PAPILDOMOS ŽINIOS APIE ČEKANAVIČIAUS TEISMĄ

Vakaruose gauta papildomų žinių apie š. m. sausio 4 d. Kaune įvykusį Arvydo Čekanaavičiaus teismą. Maskvoj veikianti neoficiali „Darbo komisija psichiatrijos panaudojimui politiniais tikslais tirti“ savo informacijos biuletenio 21-me nr. (vasario 18 d.) aprašo jo bylą.

Čekanaavičius buvo suimtas pernai lapkričio mėn. ir uždarytas Vilniaus respublikinėje psichiatrinėje ligoninėje. Po jo namuose padarytos kratos jis buvo apkaltintas neteisėtu dokumentų ir medicininių blankų pasisavinimu, telefono svetima pavarde įsivedimu ir vieno gydytojo parašo padirbimu.

Čekanaavičiaus byla buvo nagrinėjama, jam pačiam nedalyvaujant. Ligoninės skyriaus vedėjas Jovaitas teisme pareiškė, kad Čekanaavičiui nustatyta diagnozė „šizoidinė psichopatija“: jis esąs pavojingas visuomenei ir, kaip nepakarttinamas, turįs būti prievarta gydomas psichiatrinėje ligoninėje. Teismas paskeiė tokį nuosprendį. (ELTA)

STATKEVIČIAUS RANKRAŠČIAI PASIEKIA VAKARUS

Vakarūs pasiekė dar du šimet suimto Helsinkio Grupės nario A. Statkevičiaus rankraščiai: „Vergijoje prie Lenos“, 249 pp., 1955, ir Klajūno slapyvardžiu pasirašytas „Balsas iš laisvės kapo“, 192 pp., 1968. Anksčiau gauta jo studija „Sofokrata ir geodoroviniai jos pagrindai“, 277 pp., 1970. (ELTA)

ŠV. KAZIMIERAS ISPANIŠKAI

Ivade Venezuelos lietuvių sielovados vadas, salezietis Tėvas Antanas Perkumas, ragina lietuviškąjį jaunimą eiti šventojo dorybių keliu. Jis tiki, jog ši knyga padės pakelti visų katalikų protus ir širdis aukštyn nuo šio neramaus pasaulio, kuris dega aistromis ir atmeta dorybę. Prisiminęs, kad Caracas mieste yra šv. Kazimiero paminklinė lenta su Jo atvaizdu bronzėje, šventojo relikvijomis ir saujelė Lietuvos žemės, kun. Perkumas sako, jog tai simbolizuoja lietuvių tautos agoniją ir jos viltį: religinės ir tautinės priespaudos agoniją ir istorinės Lietuvos tautinio ir religinio prisikėlimo viltį.

San Salvadoro universiteto filosofijos profesorius Dr. Ramirez Rauda sako, jog SAN CASIMIRO yra nepaprasta tuo, kad ji, duodama apščiai įdomios ir vertingos informacinės medžiagos, drauge nejučiomis jaudinančiai kelia kiekvieno skaitytojo širdį aukštyn prie Dievo. Jis reiškia savo gilų įsitikinimą, kad Kryžių Žemėje Lietuvos Šventojo rankose visuomet plevėsuos trispalvė ir bus laikoma Vytis, simbolizuoją didingą tautos praeitį, gilų tikėjimą ir drąsą. SAN CASIMIRO aidu kartoja katalikiškosios tautos šauksmą lesiti jai atlikti Viešpaties skirtą misiją pasaulyje.

Knygos pabaigoje – turinys, bibliografija ir sąrašas studijų datų liečiančių šv. Kazimiero gyvenimą.

SAN CASIMIRO jau plačiai pasklidusi po Venezuelą visą Vidurinę Ameriką (ji yra pardavinėjama knygynuose), Argentinoje, Kolumbiją, Urugvajų, Braziliją ir Ispaniją. Knyga pasiekė ir JAV bei Kanadą. Finansavo kun. Antanas Perkumas. Užsakymus siųsti jam ar tiesiog EDISAR leidyklai Argentinoje. EDISAR, viena garsiųjų krašto leidyklų, atspausdino darbą savikaina. 1971–1974 metais autorius ėjo Argentinoje JAV ambasados patarėjo pareigas.

SAN CASIMIRO šių metų kovo 4 dieną buvo paskleista šv. Kazimiero miestelio gyventojų tarpe. Parapija yra giliai dėkinga autoriui ir Tėvui Perkumui už puikią ir populiarią monografiją apie lietuvių šventąjį, kuris yra ir jų parapijos globėjas.

Vytautas Antanas Dambra – SAN CASIMIRO (ŠVENTASIS KAZIMIERAS), EDISAR leidykla Buenos Aires. 94 puslapiai. Atspausdinta 1979 metų lapkričio mėnesį. Ispanų kalba. Kaina 2 dol. Tiražas – 3000

Pastaba: 1978 m. Brazilijoje išleista kun. Prano Gavėno ŠV. KAZIMIERAS (dvi laidos, abi išsekusios), o 1979 to paties autoriaus portugališkai QUEM É SÃO CASIMIRO? Artinantis jubiliejui, laukiama platesnio šv. Kazimiero gyvenimo aprašymo tiek lietuviškai, kiek kitom kalbom. PG

LIETUVIAI PASAULYJE

KANADOJE

KUN. J.STASKEVICIUS —
NAUJAS KANKINIŲ
PARAPIJOS KLEBONAS

Kun. Jonas Staškevičius

Labai staiga ir labai netikėtai Dievuliui pas save pašaukus ilgametį (32 m.) Šv.Jono, o dabar — Lietuvos Kankinių — parapijos kleboną Petrą Ažubalį parapiečiai buvo susirūpinę, kas dabar bus parapijos klebonu.

Kanadoje, Ontario provincijoje, 1959 pabaigoj buvo įsteigta lietuviška parapija Delhi miestelyje. Ją įsteigė kun. dr. J.Gutauskas. 1964 pradžioj Londone (Ontario provincijoje) lietuvišką parapiją įsteigė kun. B.Pacevičius. Abu kunigai pirmiau darbavosi Šv.Jono parapijoje, Toronte. Abi šios parapijos priklauso Londono vyskupijai.

Kun. J.Gutauskui peržengus 70 m. amžiaus slenkstį ir iš klebono pareigų pasitraukus, o kun. B.Pacevičiui pasitraukus dėl nesveikatos (jis apsigyveno Toronte pas lietuvius pranciškonus) reikėjo naujų vadovų. Tuomet šių dviejų lietuviškų parapijų nauju klebonu buvo paskirtas kun. J.Staškevičius.

Kiek vėliau tenai atsiradus naujam klebonui (kun. Kemežiui), Delhi parapija buvo atjungta ir kun. Staškevičius paliktas tik vienos (Londono, Ont.) parapijos klebonu. Tenai klebonavo ketverius metus.

Kun. Jonas Staškevičius įšventintas kunigu 1962 gruodžio 22 Romoje. Po to jis grįžo į Torontą, kur gyvena jo tėveliai, sesutė ir broliai. Jauno kunigo grįžimas Torontan buvo didelis džiaugsmas. Tai patvirtino pilnutėlė Šv.Jono parapijos bažnyčia, primicijanto iškilmingų Šv.Mišių metu, 1963 m. birželio 30 d.

Kun. J.Staškevičius gimė 1936 lapkričio 26 Anyškiuose. Pradžios mokslą pradėjo Lietuvoje, baigė — Vokietijoje. 1948 emigravo į Angliją. 1951 persi-

kėlė Kanadon, kur Toronte 1954 baigė pritaikomojo meno kursą Western Technical institute. Čia dalyvavo ir lietuviško jaunimo veikloje, ypač ateitinukuose. Buvo "Sietyno" dramos sambūrio ir Šv. Jono parapijos choro narys, reiškėsi ir dabar tebesireiškia spaudoj ir mene.

1956 įstojo į Toronto Šv. Augustino kunigų seminariją ir 1959 baigė filosofiją. Taip pat metais išvyko į Šv. Kazimiero lietuvių kolegiją Romoje ir įstojo į Gregorianum universitetą, pasirinkdamas akedeminį kursą. Teologines studijas baigė licenciato (lygiu masterio) laipsniu.

PRANCŪZIJOJE

DANUTĖ KRISTO — TELEVIZIJOS
FILMO AKTORĖ

Tai prancūzų televizijos filmų žvaigždė, apie kurią ilgi šiol nieko nebuvome girdėję. Tai Danutė Kristo, turėjusi pagrindinį vaidmenį dabar Prancūzijos televizijos rodytame filme „Stalklinis labirintas“. Bent keli televizijos programoms skirti leidiniai rašė apie tą filmą, kai kurie ir apie tą mūsų tautietę. Filmo veikėjų sąrašė jos pavardė rašoma pirmąja. Ji vai-

dina filmo heroję Anę. „Tele guide“ žurnalas jos atvaizdą išsispausdino savo viršelyje, o kita scenų iš filmo. Tose scenose visur yra ji.

Danutė Kristo yra lietuvaite Krišto-paitytė. Rašoma, kad, ruošdamasi sceniniam darbui, mokslus ji išėjo Maskvoje. Paskui vaidinusi Šekspyro, Šilerio, Gorkio, Čechovo veikaluose, gaudama vis žymiuosius vaidmenis.

Prieš trejetą metų atvažiavusi į Prancūziją, išstokėdama už jos pilielėčio.

O filme kartu su ja vaidina, be abejo, tik Prancūzijoje pažįstami aktoriai Jean Barney, Hella Petri, Charles Millot, Yves Marchand ir Valerie Siclay.

SVEIKATA

ALF. D. PETRAITIS

Praeitą kartą kalbėjome apie virškinimo reikalus. Ta kalba dar nepaibaigė. Dar yra ir daugiau priežasčių, kurios trukdo virškinimą, šalia per didelio ir per greito valgymo. Pažiūrėkime jas.

Švenčių proga arba svečiuose dažnai tenka valgyti mums neįprastus valgius. Ypač tai liečia visokius kepsnius, prieskonius, skirtingą aliejų.

Savaime aišku, kaip čia apsieisi be išgėrimo. Alkoholis turi neigiamų ypatybių. Pirmoje vietoje suerzina vidurių sienes, ypač geriant prieš valgi. Iš kitos pusės padidina virškinamųjų rūgščių gamybą. Tai yra reikalinga, bet tikrai tam tikras kiekis. Alkoholis tačiau iššaukia daug daugiau tų rūgščių, negu jų mums reikia. Dažnai jaučiamas gerklėje deginimas, kaip tikrai yra tų rūgščių pasėka. Dar ne viskas, geriant prie valgymo sunku darosi pajusti, kiek reikia valgyti ir kuomet sustoti. Alkoholis kiek padidina apetitą, taip kad nė nepajunti, kaip gerokai per daug prikrauni pilvą. Tuomet vėl sugrįžtame prie pradžios: per daug valgio, didėja rūgštys, nevirškinimas. . .

Viena bėda — nebėda. Savaime suprantama, po pietų reikia užrūkyti cigaretę. Aišku, jau iš viso per šventes daugiau surūkai, negu darbo dienomis. Nikotina, kuri randasi tabake, kenkia virškinimo sultims. Nikotina ten patenka per burną, per seiles, neskaitant jos kenksmingų pasėkų plaučiams.

Pažinojau vieną žmogų, kuris valgydavo dvigubai, kai būdavo piktas. Jau vien iš jo valgymo buvo galima žinoti kokios jis nuotaikos. Susierzinimai, rūpesčiai ir šiaip stiprūs sukrėtimai taip pat padidina virškinamųjų rūgščių kiekį viduriuose. Taip ir viskas sukasi lyg ratu, daugiau valgai, daugiau rūgščių, daugiau rūpesčių, vėl didėja rūgštys ir taip be galo. Tai yra ne begalo, bet iki atsiveria kur nors gyva žaizda. Tuomet reikalai pasidaro labai rimti.

Tai ką dabar daryti? — kyla klausimas. Argi tam nėra išeities?

Santraukiniai galima štai ką pasakyti, kas liečia valgymą. Tai ypač svarbu tiems, kurie turi virškinimo problemų.

Daug negerti arba nerūkyti valgant. Valgyti pamažu ir gerai viską sukramtyti. Vengti visokių stiprių prieskonių (picantes), ypač jeigu svetimos šeiminkės skonis nėra pažįstamas.

Po stipresnių pietų nėra patartina eiti parpietės nusnausti. Viduriai geriau veikia stovint arba vaikščiojant. Penkiolikos minučių pasivaikščiojimas būtų už viską patartinausias.

(Nukelta į paskutinį psl.)

Kultūrinė Kronika

Karo kapeliono užrašai

J. KUZMICKIS

Kl. Jūra, padovanojęs mums išsamią "Monsinjoro" monografiją apie prieš penkerius metus mirusį mons. Zenoną Ignatavičių — Ignonį, šiais metais paskelbė buvusio lietuvių batalionų kapeliono Gudijoje dienoraščių "trumpą santrauką", apimančią 1941-1944 metus. Abiejų knygų leidimą finansavo monsinjoro brolis Br. Ignatavičius, pastatydinęs tuo būdu iškiliam broliui paminklą, tvirtesnę už varį.

Dienoraštinių atsiminimų redaktorius, gerai pažinęs monsinjorą, "Era um santo" įvadiname eilėraštyje tvirtina, kad "jis nusipelnė garbe švitėti prie Jo sosto, tarp angelų — dangaus mėlynė". Įžanginiame žodyje gi tiesiog kanonizuoja, kalbėdamas hiperbolėmis: "Lietuva visada turėjo daugelį švento gyvenimo dvasininkų, bet tokio spinduliuojančio šventumo kunigo — tikrai neturėjome". Gerai, kad tobulieji, vykdydami Dievo valią, nesivaržo tarpusavyje ir, kaip ana apaštalu motina, nereikalauja sau pirmų vietų Dievo karalystėje.

*Aukos vyras

Teisingai Kl. Jūra pastebėjo, kad mons. Zenonas buvo Kristaus karys, apaštalas, švytėjęs paprastumu, dvasios didingumu (nusižemindamas), giliai išgyvendamas "sugriuvusią moralę", girtavimą, nukriksčionėjimą, o "vidinis jo dvasios spin-

duliavimas gaivino ir šildė rambejančias sielas". Galbūt laiko perspektyvoje paaiškės, kad "jis pajėgia išmelsti Viešpaties Dievo malonių visiems, kurie jo pagalbos nuoširdžiai prašo". Tačiau ši knyga ne hagiografija, o plačią sielovados vagą Gudijoje išvirusio kunigo užrašai.

Mons. Zenonas buvo pamaldus, pareigingas, visa siela pasiaukojęs arkiv. J. Skvirecko jam pavestai misijai. Vengdamas perdėto liaupsinimo, o nekartą susidurdamas su karo sužalotų sielų žmonėmis, palieka tiesakalbis: kai reikia, mielai pagiria, kai dera — nevynioja žodžių į švelnutę vatą. Susidūręs su įkalintais lietuvių kariais už žmogžudystę, rūsčiai drožia: "Savo žiaurumais jūs pralenkėte vokiečių esesininkus. Aš nežinau, koks teismas galėtų jūsų pasigailėti. Man gerai žinomi jūsų baisūs darbai". Tačiau ir jais rūpinasi, stengdamasis sušildyti amžinybės ilgesio idėja.

Skaitydami užrašus, jaučiame karštą meilę Lietuvai, jos kariams, budintiems primityviose Gudijos kareivinėse, o taipgi gudams, išlaikiusiems tikėjimą ir svajojusiems apie laisvę bei nepriklausomybę. Nesigailėdamas jėgų, klauso išpažinčių, krikštija kūdikius, rengia pirmajai Komunijai, tuokia ir laidoja. Tačiau, būdamas ištikimas savo tautai, aiškiai pasisako prieš jų teritorines užmačias, besisavinant net Vilnių. Kviečiamas įsijungti į Gudijos ka-

riuomenę vyr kataliku kapeliono titulu, atsako "atvirai, be diplomatinio išsisukinėjimų: esu lietuvis, todėl tikiuosi, kad būsiu reikalingas savo tėvynei Lietuvai".

Nei smerkia, nei kaltina

Nesigaili stačių žodžių kaimynams, kai latvis esesininkas neleidžia aplankyti kaimelyje belaukiančio ligonio: "Su vokiečiu kažkada dar susikalbėsi, bet su latviu". Latvių tarpe pastebi maža solidarumo ir sutarimo: "Tuo atžvilgiu lietuviai juos pralenkia: solidaresni ir nuoširdesni — daug pasiginčija, bet ir lengviau susitaria".

Pamatęs gudą policininką, bedaužantį žydą, jį apibara, sugėdina ir priduria: "Pažistu rusų žmogų: geras prigimtimi, bet įvestas į blogą kelią — tampa blogesnis už blogą".

Susidūręs su sovietiniais laikais Gudijoje augusiais lietuvišiais, sunkiai "suprantančiais lietuviškai" ir "religiniai galbūt nebeprikeliamai mirusiais", stengiasi suprasti bedieviško komunizmo įtaką ir "nei smerkia, nei kaltina, tik tai kiek bepajėgdamas visais reikalais jiems padeda".

Vargingose sąlygose vesti užrašai alsuoja nepriklausomo gyvenimo meile, bet ir paklusimu Dievo valiai. "Eisiu ir ateityje nors sunkiausiu man nuskirtu keliu noriai ir su meile, su nusižemėjimu, jeigu Jo tokia bus šventa valia. Mirti, bet nenusidėti".

Niekuomet nepamiršdamas augštesnių žmogiškosios egzistencijos tikslų, krikščionybės idealų ir jų įsisavinimo, kiek įmanydamas visą tai įtaigoja ne tik lietuviams kariams, bet ir gudams, net sunacėjusiems vokiečiams. Džiaugiasi, kai jo aplankyti kariai atšilaiko prieš karo nešamą moralinį nupuolimą, liūdi, kai pradeda girtuokliauti,

PARDUODAME

automobiliams

SKYDELIUS su grandinėle raktams LIPINĖLIUS — adesivos
Chaveiro com emblema Vytis e bandeira

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

nuslysta iki nusikaltimų liūno: "Pakartotinai meldžiau karius neskandinti samagone jaunas ir brangias dienas, negriauti sveikatos ir nesuklupti moraliai. Lietuvio prigimčiai girtuokliavimas visais amžiais buvo svetimasis. Ta "modernėjimo" yda ypačiai pavojinga kariams, kurie per girtuokliavimą nuslysta iki ginkluotų-uniformuotų plėšikų. Baisių pavyzdžių turime".

Nuoširdus atvirumas

Dvasinis kilnumas, nuoširdus pareigingumas ir pasitikėjimas Dievo Apvaizda palengvino į karčią buitį atveikti jautriu atvirumu ir nuoširdžiu tiesumu. Jo sąmonė stebėjo ir registravo klaikią tikrovę, kurią įprasmino nuoširdus karių atoveikis skelbiamoms idėjoms, gudų tautos nepaprastas Dievo alkis, sutrikusių religinių pareigų atnaujinimas, šimtai krikštų, išpažinčių, sutuoktvių, katechizuojamų vaikų.

Mons. Zenonui, vokiečių karo kapeliono paragintam, teko keliauti į nuošalų miestą, kur, kaip kokiame nuotykių romane, tikintieji, nustoję vilties sulaukti katalikų kunigo, įkalbėjo zakristijoną ne tik pamokslauti, bet ir klausyti išpažinčių bei inscenizuoti Mišių Auką, nes, jų teigimu, "jis taip pat yra Dievo žmogus. Jis šventai rūpinasi mūsų sielomis".

Laikas nuo laiko apsilankydamas Lietuvoje, sielojasi, kad artimi konfratrai "nutolo, ° tapo svetimesni", kad vokiečiams pataikaują žmonės palieka "neišdildomą dėmę nesuterštoje tautos istorijoje". Savo tėviškėje Vilkijoje atsisako net pamokslą pasakyti, nes negalėtų kalbėti apie baisius bolševikinio auklėjimo padarinius, neiškeldamas

ir "kitų ponų" vykdomų žiaurumų, savo baisumais kartais pralenkiančių net ir bolševikus. Ypatingai rūpinosi savo siela, prašydamas Viešpati, kad kiekvieną akimirksnį būtų pasirengęs stoti "Jo akivaizdoje su švaria siela ir neapsunkintais nuodėmėmis".

Nenorėjo įsivelti į politiką, kritiškai žiūrėjo į partijų sumulėjimą, tačiau giliai vertino švento pavyzdžio patriotus kunigus, kurie savo kunigiškoje tarnyboje niekur nepamiršta gilaus patriotizmo. Šitas patriotizmas, uolus apaštalavimas pasimetusių gudų tarpe, šventovių atnaujinimas negalėjo patikti komunistams, kurie apkartino gyvenimo saulėlydžio dienas, pildami ant galvos šmeižtų pamazgas.

Mons. Zenono karo meto užrašai įdomūs, dar ir šiandien aktualūs, leidžia akivaizdžiai įsitikinti, kaip paskirus žmones ir ištisas tautas demoralizuoja sovietų okupacija, kaip persekiojimu ir prievarta pakeičiamas tautos charakteris. Drauge šie užrašai įgalina geriau pažinti mons. Zenoną — ištikimą Dievo tarną ir susipratusį lietuvių patriotą.

Galima buvo priepuoliais rašytų užrašų kalbą ir skyrybos ženklus geriau apdoroti. Be reikalo palikti (ar neįskaityti) tokie žodžiai, kaip katecistas, rezidentas, kai visi vartojame katecheto, recidivisto skolinius. Keliose vietose minimas Lašinskas — pernai metais Lietuvoje miręs kun. Petras Lažinskas.

Z e n o n a s Ignonis, PRAEITIS KALBA. Dienoraštiniai užrašai. Spaudai parengė Klemensas Jūra. Išleido Bronius Ignatavičius. Viršelį piešė dail. Paulius Jurkus. Brooklyn, 1980 m., 284 psl.

Lietuvių batalionai

Savo knygoje "Praeitis kalba" Zenonas Ignonis mini lietuvių karių batalionus Gudijoje. Jis pastebi, kad lietuviai nestojo į vokiečių organizuotą SS legijoną ir tokio lietuvių legijono vokiečiai nesudarė. Tačiau autorius niekur nepaaiškino, kaip tie lietuvių batalionai atsirado.

Lietuvos apsaugos dalys buvo vadinamos savisaugos batalionais. Jie buvo sudaryti 1941 m. birželio-liepos mėnesiais iš atsipalaidavusių nuo bolševikų buvusio 29-to šaulių lietuvių kopo karių ir lietuvių partizanų, kurie veikė prieš bolševikus pirmomis karo dienomis. Jie tikėjosi, kad greitai bus atstatyta Lietuvos nepriklausomybė.

Pradžioje vokiečių kariuomenė nekliudė lietuviams organizuotis. 1941. VII. 25 vokiečiai įsteigė Lietuvoje civilinę okupacinę valdžią, kuri draudė Lietuvos valstybės atstatymo darbą ir visus karinius dalinius pavedė karinei vokiečių policijai. Pradžioje savisaugos batalionų veikla ribojosi tik Lietuvos teritorija, o vėliau vokiečiai šiuos dalinius pasiuntė ir toliau į rytus. Iš viso buvo apie 13.000 karių su apie 250 karininkų 23 batalionuose. Jie buvo skiriami sargybų tarnybai, kelių apsaugai, kovai su bolševikų partizanais ir net kaip kautynių uždaviniams fronte. Prie kiekvieno bataliono buvo vokiečių karininkas su keliais kariais ryšininkais. Jis perduodavo vokiečių įsakymus ir palaikydavo ryšį su lietuviomis, kartais perimdavo net vadovavimą. Mažėjant karių skaičiui, batalionai buvo jungiami, o vėliau vokiečiai juos įjungė į savo darbo dalinius arba ir į kovos dalinius.

Tėviškės Žiburiai

V. M.

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937
Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVISKAI

KUN. PETRAS M. URBAITIS

KINIJOS MISIJONIERIUS PASAKOJA...

Prašygiuoja «laisvintojai», Chao P'an-pin.

„IŠVADUOTOJAMS“ BESIARTINANT

Raudonieji nuo Mukden iki Canton, — nuo tolimiausios Šiaurės iki tolimiausių Pietų beveik trumfališkai perėjo į septynis mėnesius. Tai atsitiko 1949 metais. Bet ir susirėmimų bei kovų netrūko. Tikrų karo aukų priskaitoma apie 2 milijonų. Pokarinio meto aukų — mirusių nuo žaizdų, bado maro, ypatingai tremtinių tarpe — irgi nemažas skaičius. Naujagimių, ypač mergaičių išmetimai ar gyvuliams atidavimai buvo tapę paprastu to meto gyvenimo reiškiniu.

Mano paties padėtis buvo labai neaiški. Turėjau lietuvišką pasą su Amerikos konsulatų antspaudais. Tiesa, 1946 metais vykdamas į tikrąsias misijas ir, kaip lietuvis, negalėdamas ten įvažiuoti, — nes Lietuva ne turėjo diplomatinių santykių su pokarine Kinija — buvau padaręs praktiškai amerikoniškam pasui gauti. Bet tebelaukiau atsakymo. . . Gi amerikonas be amerikoniško paso — labai neaiškus dalykas, ypač komunistams.

Audrai vis labiau artinantis ir visai aplinkumai tampant nepalanki amerikonomams, mano Vyresnieji sumanė pasiųsti mane į saugesnę vietą, kur, be to,

aš iš naujo turėjau pasiskelbti lietuviu.

Persikėlęs į naująją misijų lauką 1949 metų vasarą kaip visi taip ir aš laukėm artėjančių „išvaduotojų“ (Kai — Fong — Kvan) — išvaduojanti kariuomenė). Po kelių mėnesių — tai buvo spalio mėn. 7 dieną, šv. Rožančiaus šventė — jie iš tikro atvyko. Pirmieji 6 sužeistieji gavo pirmąją pagalbą kaip tik mūsų Lok Chong'o misijų stotelėj, kur turėjome gabų gydytoją, kunigą vokiečių.

„Išvaduotojai“ gavėse sakė pamokslus, kėlė mitingus, lipino visokius atsi-

šaukimus su pažadų pažadais. Daug kas buvo tikrinama: pilna laisvė, lygė, brolybė, teisybė. Tikras žemės rojus.

Nepraėjo kelios savaitės — ir jie jau spėję šiek tiek susiorganizuoti, pristatyti visur savo šalininkų, parengti tinkamą šnipų tinklą — stojo savo „pažadų“ realizuoti.

Mokesčiai, ir vėl mokesčiai, ypač krautuvėms ir šiaip nejudomam turtui. Iš žemės savininkų tuojau pasiėmė sau pusę produkto, o darbininkams po vieną librą (apie 600 gramų) ryžių, asmeniui paliko. Nepakeliama našta užgulė mus. Be to, kasdieninės apskaičiavimo klaidos, neteisybės, kerštas. Daug kas būtų norėjęs pasiskųsti. Bet kam? Vienoj vietoj kai kas įsdrįso paaiškinimų paprašyti. Ant sienų tuoj buvo išstatytas skelbimas: „Visi yra laisvi ateiti pasiskųsti. Jeigu bus surasta klaida, ji bus atitaisyta. Tačiau, jei jos nebus, tada mokesčiai bus padidinti kitais 20% . . . .“

Užteko to, kad nė vienas nebeitų skųstis. . .

Sunkumai didėjo, kalėjimai nebetalpino suimtųjų. Vargas ir neturtas didėjo kasdien. „Išvaduotojams“ visko reikėjo: maisto produktų ir drabužių, vaistų ir patalpų. Jie patys skelbė, kad

Angela Joteikaitė

VI TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖS IŠPŪDŽIAI

JAV LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS suruošta šeštoji lietuvių TAUTINIŲ ŠOKIŲ šventė, įvykusi liepos 6 dieną, tarptautiniame amfiteatre (Internacional Amphiteatre), buvo didinga lietuvių manifestacija.

Suvažiavo iš šešių pasaulio kraštų įvairaus amžiaus šokėjų ir jų vadovų — jaunųjų, studentų ir veteranų iš viso 23000 asmenų.

Šventė buvo labai sėkminga. Sutraukė tūkstančius lietuvių, kurie atvyko iš įvairių lietuvių kolonijų ir 9000 žiūrovų pripildė amfiteatrą.

Aukštųjų svečių tarpe buvo Chicago burmistrė, Kardinolas, Illinois senatorius Frank Savickas ir eilė kitų aukštųjų pareigūnų, o Illinois gubernatorius raštu atsiuntė sveikinimus.

Šią šventę atžymėjo Chicagos didžioji spauda, radijas ir televizija.

Vyriausia šokių vadovė, ponja Nijolė Pupienė, sugebėjo išvystyti spektaklį, kuris sužavėjo žiūrovus. Šokėjai lyg lengvai judančios bangos, pripildydavo ir pasitraukdavo iš šokių aikštės po gražiai išpildytų jiems skirtų numerių, tvarkingai, be sumišimo.

ŠVENTĖS IŠVAKARĖSE

Jau per visą savaitę lietuviška Chicago gyveno ne eilines dienas. Į lietuvių namus ir viešbučius plaukė minios žmonių iš visų lietuvių kolonijų ir iš užsienio.

Šventės išvakarėse, 69-je gatvėje, kuri dabar vadinama Lithuanian Plaza, nuo ryto iki vakaro vyko lietuviškas kermo-

„10 milijonų ištikimų liaudies tarnautojų yra reikalingi visokeriopos paramos. . .“. Didesniam apsiginklavimui, Korėjos karui, liaudies propagandai ar protesto mitingams prieš karo kiršin-tojus amerikiečius ir t.t. ir t.t. — tai beveik kasdieninių „laisvų“ duoklių pateisinimai. Ir visa ši našta sugulė ant vargšų (nes tikrų turtuolių čia galima sakyti nėra), karo, bado, maro ir dažnų potvynių išvargintų ūkininkų ir smulkių prekybininkų pečių. Nevienas ir iš nedaugelio prielankių buvo priverstas konstatuoti, jog buvo apgautas.

(bus daugiau)

RYMANTĖ STEPONAITIS
TRADUTORA JURAMENTADA
LITUANO

Horário Comercial: Das 19 as 21 horas:
Tels.: 853-0026 R. Pedroso Alvarenga,
881-7792 505, - ap.57 Tel.:
852-0677, São Paulo

FÁBRICA DE GUARDA — CHUVAS

Guarda Chuvass de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 · V. Prudente · Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

VI-ją Tautinių šokių šventę Jaunimo centre sodelyje, Čikagoje, pradėdant. Kalba komiteto pirm. Jonas Talandis, dešinėje stovi Lietuvos gen. konsule J. Daužvardienė, Angela Joteikaitė, PLB pirm. Vyt. Kamantas. Kairėje matyti Brazilijos vėliava.

Nuotr. P. Maletos

šius. Čia apie 5.000 lietuvių vaikščiojo po gatvę, šnekučiavosi, turėjo progą nusipirkti lietuviškų knygų, įvairių ženkelių, marškinėlių, užkandžiauti, išgerti alaus ir kitų gėrimų, o lietuviška muzika grojo. Trejetas jaunuolių su savo instrumentais ir gražiu balsu, leido per garsiakalbius pritaistyti ant sunkvežimio lietuviškas dainas.

Tokioj nuotaikoj, per daugelį metų nesimatę tautiečiai, kurių buvo iš Kanados, iš Australijos, iš Europos, iš P. Amerikos ir iš Brazilijos, vienas kitas ir iš okupuotos Lietuvos, ir daugybė iš JAV-bių, atpažinę vieni kitus, kalbėjosi ir bendravo, o buvo tokių, kurie apie 40 metų nesimatę.

OFICIALUS ATIDARYMAS

Oficialiai šventė atidaryta šeštadienį, 8 val. vakare, Jaunimo Centro sodelyje.

Pagrindinės iškilmės vyko prie paminklo žuvusiems už Lietuvos laisvę. Iškilmingai buvo įneštos dalyvaujančių kraštų vėliavos, tarp jų ir Brazilijos vėliava. Oficialų atidarymo žodį tarė PLB valdybos pirmininkas Vytautas Kamantas. Po to, tautinių šokių šventės vadovė Nijolė Pupienė, šešių kraštų vadovų lydimą, uždegė aukuro ugnį. Paskui kalbėjo Lietuvos generalinė konsulė Chicagoje J. Daužvardienė.

Iškilmės užbaigė VI Tautinių Šokių šventės pirmininkas J. Talandis trumpu žodžiu, kviesdamas sugiedoti Tautos himną.

Po šių iškilmių buvo priėmimas svečių ir šokėjų vadams, Pasaulio Kraštų Bendruomenių atstovams, organizacijų atstovams bei kitiems visuomenė

darbuojantiems asmenims, kavinėje, o jaunimui ir bendrai žmonėms ir svečiams, vyko šokiai, pasilinksminimas salėje, Jaunimo Centre.

Jaunimo tenai buvo kaip skruzdėlių. Judėjimas salėje, koridoriuose, sode, lauke; praėjimui kelią alkūnėmis reikėjo prasimušti. Vien šokėjų 23000, o dar kiti. . . . tai galima įsivaizduoti.

Toks įvykis, aš manau, pasiliks kiekvieno dalyvio gyvenimo istorijoje ir atmintyje, įženklins dvasioje atgimimą meilės ir garbės Lietuvai.

ŠVENTOS MIŠIOS

Sekmadienį, liepos 6 dieną, 10:30 val., atlaikytos iškilmingos trijų Kunigų Koncelebruotos Mišios, Marquet Parko lietuvių parapijos bažnyčioje, kuri buvo pilnutėle žmonių.

Pono lelos diriguojamas choras, profesionalų lygio, gražiai išpildė giesmes. Stiprūs balsai, ypatingai vyrų, sujaudino klausančius. Galima įsivaizduoti nes daugelis šios parapijos choristų yra Operos dainininkai.

Išpūdingai sugiedojo solo sopranas Margarita Monkienė ir Jonas Vaznelis bosas. Taip pakėlė maldos nuotaką esantiems bažnyčioje, kad malda kilo prie Dievo karštesnė, reikšminga.

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventario, Despejo, Desquite, Divorcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

MŪSŲ MIRUSIEJI

16 rugpjūčio pasimirė Tucuruvi rajone stropus ML skaitytojas, PRANAS RIBAČIONKA.

Jis buvo kilęs iš Kaišiadorių, gimęs 20 gruodžio 1901 m. ir atvažiavęs Brazilijon 1926 m.

Paliko žmoną Adelę, dvi dukras ir sūnų su šeimom. Buvo dvasiniai susigiminiavęs su ML Direktoriaus, p. Vytauto Bacevičiaus šeima, kaip jo žmonos, p.nios Eugenijos krikšto tėvas.

Rugpjūčio 16 d. Curitiboj mirė, eidama 61-sius metus, Elenos Kučinskienės sesuo, MARIJA NOVAK.

Velionė, kaip ir kiti Elenos Kučinskienės broliai ir seserys, buvo gimusi Curitiboj. Mirties priežastis — širdies priepuolis. Šalia Elenos dar viena sesuo — Leonora gyvena S.Paulyje, o kita — Severa Curitiboj. A. a. Marija paliko liūdesy vyrą Praną, 8 vaikus ir daugybę anūkų.

30-tos dienos mišias užprašė Antanas ir Elena Kučinskai praeitą sekmdienį. Mišias laikė kun. Petras Rukšys, dalyvaujant Moinho Velho lietuviams ir velionies seserei Leonorai su šeima.

ML talkininkams ir rėmėjams Antanui ir Elenai Kučinskams redakcija ir administracija reiškia gilią užuojautą.

Penktadienį, š.m. 19 d. po ilgos ligos Ararato ligoninėj pasimirė STEFANIJA JANUSEVIČIENE.

Gimė Rokiškiuose 1913m. kovo 27 dieną. Atvyko Brazilijon 1927 m.. Paliko sūnų Vyta, marčią Izabel, anūką Valdir ir du brolius Joną ir Kazimierą, kurie gyvena Mookoje.

Pašarvuota V.Zelinoje, palaidota V. Alpinos kapinėse.

7 dienos Mišios bus šv. Kazimiero parapijoj, ketvirtadienį, rugsėjo 25 d. 19:30 val.

Rugsėjo 19 d, mirė ANTANAS NAVICKAS, gimęs Kaune, 1903 m. Atvykęs į Braziliją po karo, gyveno ilgą laiką V.Zelinoje. Būdamas pritaikomo meno specialistas, dekoravo daug bažnyčių ir šiaip pastatų.

Palaidotas V. Alpinos Kapinėse.

Paliko liūdesy sūnų Vygandą, marčią ir anūkus.

7-tos dienos Mišios bus V. Zelinos bažnyčioje penktadienį, 20:30 val.

SPAUDOS VAJUS

AUKA ML-vai

Daina Kojelytė, grįžusi Š. Amerikon iš stovyklos Brazilijoje, ML-vai paremti prisiuntė 700 kruzeirų. P-lei Dainai nuoširdus ačiū.

DOSNI PAGALBA

Adv. Algirdas SLIESORAITIS paukojo ML-ai paremti 5.000,00 Cr. ir spaudos mašinai apmokėti kita tiek. Jam ML administracija labai dėkoja ir tikisi, kad jo ir kitų panašūs pavyzdžiai paskatins nemažai ML skaitytojų apsimokėti bent už prenumeratą. . . .

M I Š I O S

Pq. das NAÇÕES sekmadienį spalio 5 dieną, 10:30 val. bus Mišios seselių Pranciškiečių patalpose už Marijos SERBENTIENĖS vėlę. Užprašė Ona Serbentienė, praėjus 10-čiai metų po Mamytės mirties.

JAU NAMIE IR ŠIMONIAI

Išvykę su jaunimu, neseniai grįžo iš viešnagės JAV-bėse bei Kanadoj pp. Ona ir Petras Šimoniai, svečiavęsi pas dukras ir žentus. Tikrai malonu Dédės Samo žemeį turėti ne tik "dėdę", bet ir kitų namiškių. Tuomet bepigu ir svečiuotis!

Ponia Antonija JASIŪNIENĖ gyvenanti Rua Ernesto Nazareth, 141, Jd. Paraventi, 07000 GUARULHOS, prašo pranešti, kad turinti parduoti daugybę rusiškų, vengriškų, braziliskų ir kitokių pašto ženklų, be to 300 angliškų Geographic Magazine perijodikų ir tris toms K.Būgos rinktinių raštų

KELIONĖS NUOTYKIAI

Marijonas, kun. Dr. Vytautas Jonas BAGDANAČIUS, lietuviško dienraščio "DRAUGAS" korespondentas Čikagoje, grįždamas iš viešnagės Argentinoje, nutarė apsistoti S.Paulyje, tačiau nei jis, nei lėktuvo kompanija nepastebėjo, kad jo viza buvo iškritusi, grąžino veltui lėktuvu atgal į Argentiną. Tenai, atnaujinęs vizą, sekančią dieną sugrįžo į S.Paulį, primokėjęs vos 82 dolerius. Pabuvęs porą dienų V.Zelinoje, kartu su savo seminarijos draugu, kun. Dr. A.Miliumi, trečiadienį nuvažiavo su kun. S.Šileika į Santos. Po šaltos nakties, labiau negu žiemą, vos pravažiavus 70 km, svečio nuostabai pasidarė šilta. Reikėjo nusivilkti megztinius ir džiaugtis giedru dangum, malonia saulute ir dailiais vaizdais. Nuvykę į kun. Miliaus vasarvietę Boqueirão miestelyje, kunigai nusipirko magazine "Pão de Açucar" produktų ir žuvų pardavykloje, žuvies. Garbusis "Draugo" korespondentas skuto bulves, dr. Milius stengėsi surasti visokius išsimėtusius indus, o kun. Šileika virė kopūstų sriubą, kepė blynus ir žuvį. Jam atėjo į galvą pradžios mokykloj išmokta dainelė "Du Gaideliai" kur "Musė maišė, uodas vandens nešė, saulė virė, mėnesėlis kepė". Gerokai išalkę, trys dvasiškiai valgė ir gėrė iš savo gamybos pietų ir, po poros valandų, padarė tai, kas išvažiuojant iš S.Paulo atrodė neįmanoma: smagiai išsimaudė jūroje.

Kun. Bagdaničius šeštadienį ir sekmadienį pravedė lietuviams, o ypač gi jaunimui, rekolekcijas Litanijoje. Antradienį atsilankė Šv. Kazimiero parapijoje ir dalyvavo Lietuvių Kunigų Vienybės posėdyje, o ketvirtadienį išskris į Venezuelą ir Čikagą.

LI
SIDAB

ALD(LKA)1815
LIETUVOS NACIONALINĖ
MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

UVIŠKOS
VESTIMĖS

V.Anastácio praeitą sekmadienį, 14 rugsėjo, šventė pp. VACIO ir KSAVE-ROS PUTVINSKŲ 25 metų vedybinių gyvenimo sukaktuves. Atlaikė Mišias ir palaimino žiedus kun. S. Šileika, Šv. Stepono bažnyčioje. Prie altoriaus matėsi Jubiliatai ir jų du sūnūs, Reinaldas ir Robertas, kurie laikė žiedus, o bažnyčia beveik pilna žmonių.

Po Mišių visi nuvyko į artimą, puikiai paruoštą lietuvišką salę, kur lietuviškai, o taip pat ir šokių muzikai grojant, dalyviai jaukiai vaišinosi, šoko ir sveikino Jubiliatus, kurie beveik neturėjo laiko nei prisėsti, taip rūpinosi savo svečiais ir bičiuliais.

Šiai mielajai šeimai ML Redakcija ir Administracija linki daug laimės ir gausių Dievo malonių.

• SVEIKATA

Jeigu tačiau nežiūrint viso to jaučiasi nevirškinimo žymės, rūgštys gerklėje, tai vietoje visokių vaistų patartina išgerti pieno stiklą. Ne neapsirikau, pakartojau pieno stiklą, tik tai ne šalto. Jisai labai greit sumažins rūgštis, jas neutralizuodamas. Šis vaistas yra visapusiškai patartinas, niekuomet nekenkia ir dažniausia randamas kiekvieno namuose.

Bikarbonato, aliuminijaus arba magnezijos milteliai yra dažnai tais atvejais vartojami. Kaip vaistas, kartas nuo karto padeda. Nepatartina tačiau dažnai juos vartoti. Prieš balto pieno stiklą nėra pasisakančių neigiamai. Lėdaunėje lengva rasti pieno.

metinis „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS BALIUS

RUOŠIAMAS

Spalio (Outubro) 19 dieną

12:30 VALANDA

VILA ZELINOJ – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PAREMKIME